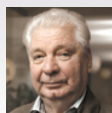

TÍÐARGREIN

Tórbjørn
JacobsenKarin
KjølbroHans Pauli
StrømSámal Petur
í GrundJógvan
SundsteinEdmund
JoensenJógvan
við KelduTórbjørn Jacobsen
fyrrverandi løgtingsmaður

Bønhoyrt afrikanskt hússetur

Onkur hevur havt á orði, at Harrin mangan er tolin mótvegis okkum deyðligu menniskjum. Tey, sum í lötum skeita inn á sosialu miðlarnar, kunnu eisini staðfesta, at hesin sami Harri eigur eina serliga góðsku í sær mótvegis føroyingum. Sambært Jenisi av Rana er føroyskur politikkur nú vorðin ein unik bráðpanna, har Hann ið øllum valdar samvirkar við Herlufi Sigvaldssyni og vestergaardska dreykaliði hansara, í royndini at vinna okkum so fræg kvotarætti, sum yvirhøvur til ber. Hin 15. mars skrivar miðflokkaformaðurin soleiðis á Facebook, oman fyri myndini av makrelsveinum: “Minnist tú hesa myndina og áheitanina um at biðja fyri Damanaki, Jacob og samráðingarfólkunum? Tað var 14. decembur. Lat okum takka Faðir okra fyri úrslitið, sum gjørdist betur enn nakar ímyndaði sær – Harrin er góður! Minst til at biðja fyri teimum, Damanaki, Jacob og samráðingarfólki teirra, at tey mugu taka rættar avgerðir!”

Avgerandi er nú, at vit øll leggja okkum í selarnar saman við Jenisi í bønnum okkara. Dag og nátt. Morgun og kvöld. Umráðandi er av grímd at biðja fyri, at europeiska embargo' in – handilsstongsilin – verður skrottað, og at semja fæst um sildina. Verða vit bønhoyrd í hesum málum, so er ongin ivi longur um, at Føroyar eru partur av eini heilt serligari politikari/himmalskari sferu, sum hevur verið ókend síðani miðöldina.

Umframt hetta tykist formaður Miðflokksins at hava tvey meginmál í lívinum, at boða evangelið sum privatpersónur og at avsekularisera samfelagið sum mest, - ígjøgnum hina politisku skipanina. Hann er partur av sitandi samgongu, og hevur í ávísum virðismálum fingið vetorætt frá Sambandi og Fólkaflokki. Hann er eitt nú ultimativt dómstólin, maðurin á avrættingarpelotongini, tá borgararættindini hjá teimum samkyndu við ávísum millumbilum taka seg upp í skipanini.

Nógv stríð hevur í seinastuni verið á heimspallinum um eina lóg, sum ugandiskir forsetin Yoweri Museveni hevur sett í gildi. Lógin bannar fólk at vera samkynd, og tekur øll rættindi frá hesum medmenniskjum okkara. Museveni er kortini ikki einsamallur, tí í 36 av 55 londum á afrikanska meginlandinum er

Yoweri Museveni hevur sitið í forsetastólinum í 27 ár, og skilið er ringt í Uganda

homoseksualitetur bannaður og í einstøkum førum kann hetta hava deyðadóm við sær. Skilið er tað sama í Russlandi, Ukraine og í Armenia.

Yoweri Museveni hevur sitið í forsetastólinum í 27 ár, og skilið er ringt í Uganda. Forsetin er notoriskt korrúptur, gjógvin ímillum rík og fátæk stórri enn mangar aðrar staðir, rættartrygd er eitt tómt hugtak og mong eru tey, sum ikki eiga fyri mat í munnin. Fyri at varðveita valdið er tað tá umráðandi at finna ein minnilutabólk, sum kann gerast figgindin hjá tí skurvblandaða og stóra meirilutanum. Figgindin, ið lá næstur vóru tey samkyndu.

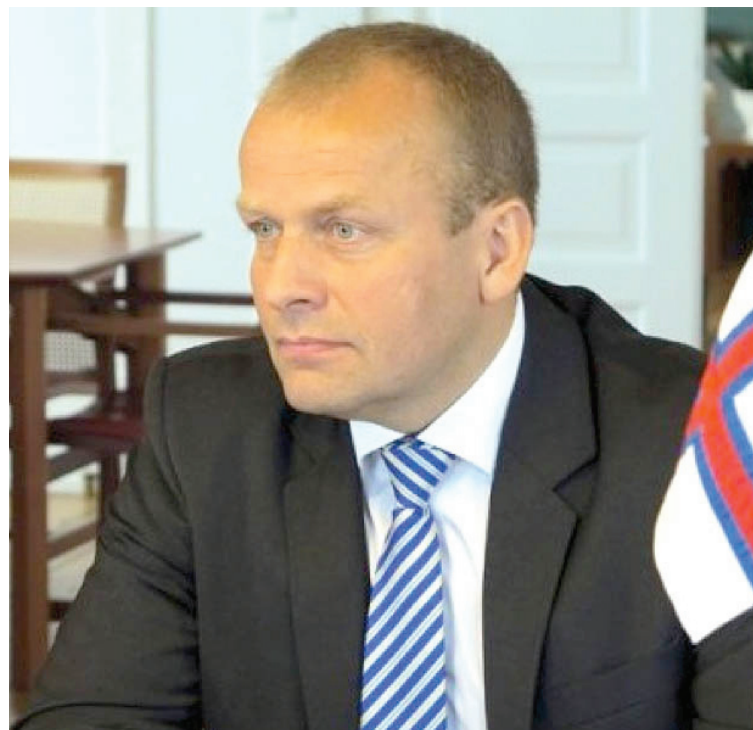
Eyggleiðarar í miðlaheiminum ivast í, hvørja stöðu forsetin innast inni hevur um hesi viðurskipti, og tað er eisini líkamikið, tí tað sum er alt avgerandi fyri hann, og áhugamálini hann umboðar, er fyri ein og hvønn prís at varðveita hitt politiska valdið. Tey samkyndu eru harvið offur fyri einum beinhørðum populistiskum ráki, sum í lóggávu forðar fyri, at eitt stríð um virðir og rættindi hjá borgarunum tekur seg upp í landinum.

Fyri kortum var eitt mál um rættindi hjá teimum samkyndu í Føroyum felt á tingi. Umboð úr øllum andstöðuflokkunum, uttan Gamla Sjálvstýrinum, áttu uppskotið. Samgongan stóð sum ein maður eftir ultimativum kravboðum frá Jenisi og Miðflokkinum, og Kári Páll Højgaard ripaði Kristionnu

Winther Poulsen á dyr, fyri at hesin gamli mentaflokkurin ikki skuldi fáa eina skeinu í lakkið og Janus Rein man hava fingið okkurt slag av kvababbils, tí lítla løtu fyri atkvøðugreiðsluna rýmdi hann við ferð av tingi, har hann annars varð valdur, m.a. fyri at tryggja teimum samkyndu somu rættindi sum tey heteroseksuellu eiga í samfelagnum.

Eftir atkvøðugreiðsluna eru ábendingar komnar undan kavi um, at politiska gongulagið í samgonguni var meiri kálvagniggjað enn tað, sum vit veljarar fingur fatanina av umvegis miðlarnar. Røddir í Sambandsflokkinum t.d. hava givið ilt av sær, men eftir kravboðum frá Kaj Leo Holm Johannesen, formanni, var ongin slingur í valsinum, tá avgerðin fall og málið um samkyndu rættindini varð foykt út úr okkara lítla heima-stýrisparlamentini hin 13. mars 2014.

Ugandiskir tilstandir ráða harvið í Føroyum í rættindamálum, táið tað snýr seg um hvørt samkynd í parlagi formelt kunnu agera í samfelagnum á sama hátt sum aðrir borgarar. Í rættindahøpi. Hóast heimspressan ikki hevur sett ljósvarparan á løgmann í hesum viðfanginum, eitt danskt heimastýri er jú týðningarleyst í heimshøpi, so er tað eitt faktum, at hann í hesi politisku úttinnanini hevur kopierað stöðuna hjá Yoweri Museveni. Tað ræður um at halda rimmarfast um politiska valdið, tað ræður um at fylgja populistiska

rákinum til eina og hvørja tíð fyri at tekkjast teimum, ið røkja haldføri og styrkina í líminum, sum heldur tær føstum á taburetini, og frægasti mátin at vinna sær sjálvum hesar fyrimunir er at forða fyri at virðismál, sum eitt nú løgtingsmál no. 53/2013, vinna frama.

Fyri løgmann snúði løgtingsmál no. 53/2013 (Uppskot til ríkislógar-tilmæli um broyting í “Anordning om ikrafttræden for Færøerne af lov om ægteskabs indgåelse og opløsning”) seg ikki um rættindini hjá teimum samkyndu í Føroyum, men um rættin hjá Kaj Leo Holm Johannesen sjálvum at verða sitandi frammi í skutinum á politisku skútu landsins. Í so máta var Jenis av Rana enn einaferð bønhoyrdur. Og vavsturin av trúgv og politikki aftur knæsettur sum ein veruleiki, vit eftir øllum at døma mega venja okkum við.

Nú er lítið meira enn hálvannað ár til val verður aftur til Føroya løgting. Stóri spurningurin er, um eitt so frægt alternativ finst eftir tað, at tað kann gera upp við hendan merkiliga leikin, sum borgarar landsins nú eru sjónarvátar til sum apatiskir eyggleiðarar. Tað finnast fólk í øllum flokkum, sum eru ógviliga ymisk á máli um oman fyri umrødda spurning, og argumentatiónin er lakari og dyggari í rationalinum, alt eftir hvønn tú tosar við, men eitt fólkaraði, sum ikki virðir sínar minnilutir, hevur undir øllum umstøðum spælt fallit. Kortini fer eitt mál sum hetta at

vinna frama, lítil ivingur er um tað, fólkakrivið verður eftirhondini so treyst í sínum substansi, at sjálvt teir mest primitivu valdshavararnir smokka undir trýstinum.

Ímeðan kunnu vit taka tað við inn í bønir okkara, at eitt regime-skifti kemur í føroyskum politikki eftir næsta val, sum er nakað meiri moderna enn hendan miðaldarstjórnin, sum nú regerar í Føroyum. Í lötuni tykist einasta loysnin vera, at andstöðuflokkarnir aksla síni skinn, og halda saman fram í eitt val og eftir tað. Leiðsluspurningurin gerst sum oftast stóra minufeltið, tá stjórn skal skipast, men kundi man frammanundan valinum sáttast um, at størsti flokkurin á valinum fær leiðsluni og løgmann í eini nýggjari samgongu, so var nógv vunnið í mun til hendan sorgarleikin, vit nú eru eygnavitni til í okkara kæra landi, og tá slapst eisini burturúr hesum afrikanska hússetrinum, sum fyrst og fremst løgmaður ber kannuna av. Never mind sum papageykur ella apologetur, men sambært formalia er tað nú einaferð soleiðis, at hann situr á valdinum og avgerð hvat tað skal brúkast til, m.a. til at knúla síni egnu til at ganga í disciplinerari takt, tá Jenis ella Jørgen krevja tað.